

Kyläläisiä oli talkoilemassa muun muassa ajanotossa. Käsiäjanotto oli varmistuksena, jos sähköiset järjestelmät sakkaisivat.

Eläinlääkäri Markus Kiili valvoi kisassa, että poroilla on kaikki hyvin. Siinä sivussa hän ehti ottamaan yhdestä lähdöstä videon, joka löytyy Kuukkelin Facebook-sivulta.

Maaliintulo ja ajat näkyivät reaaliaikaisina isolla näytöllä maalialueella.

Sanna-Mari Kynkäänniemi odotteli omaa lähtöään ja katsoi lasten perään. Vasemmalla Sanna-Marin tyttö ja pää alaspäin Sanna-Marin poika. Pinkeissä housuissa on 9-vuotias veljentyttö, joka voitti perjantaina junnusarjan.

Kilpailuja valvova eläinlääkäri: "Poroista pidetään hyvää huolta"

Äkäslompolon PoroCup-osakilpailun virallisena eläinlääkärinä toimi äkäslompololainen Markus Kiili. Kiilin päätehtävä on valvoa tapahtuman alusta loppuun, että kilpailuissa noudatetaan eläinsuojelulakia.

– Lähinnä se tarkoittaa sitä, että poroja ei satuteta eikä aiheuteta loukkaantumisen mahdollisuutta. Ja tietenkin olen paikalla myös sen varalta, että poro loukkaantuu, Kiili selventää.

Hänen tehtävänä on myös ottaa vaadittavat doping-testit.

– Se on arvottu, keiltä testi otetaan, ja minäkään en sitä vielä tiedä. Testit otetaan vasta sitten, kun testattava poro on juossut kilpailussa viimeisen lähtönsä. Testaaminen aiheuttaa stressiä, mikä ei ole hyväksi ennen kisaa.

Toisen kisapäivän käydessä jo kohti loppua, Kiili toteaa, että tähän saakka on mennyt hyvin. Mitään ihmeempää eläinlääkärinä vaativaa ei ole sattunut.

– Tämä väki täällä on tosi tarkkoja poroistaan. Jos vähänkään on jotain, he pyytävät katsomaan. Eivätkä porot juokse, jos eivät halua juosta. Siksi kaikista poroista ei olekaan tähän hommaan. Vertaisin porokisoja hevosmaailmaan ja raveihin.

Äkäslompolossa 4.–6. maaliskuuta järjestettyyn PoroCup-osakilpailuun myytiin yli 2000 lippua. Samalla sovittiin, että kisat tulevat kylään kahtena seuraavanakin vuonna.

Merlin, Jörö, Itkusilmä, Hoppu, Näppy, Hurjimä, Korvis...

Lumikki ja seitsemän uudestaan nimettyä kääpiötä? Ei kuitenkaan, lista jatkuu:

...Vita, Kupla, Hero, Pisalainen, Sahuri, Turporo, Pororo, Parkki ja Pisan Huima.

Kyseessä on kuusamolainen Sanna-Mari Kynkäänniemi ja 16 poroa, joista jokaisella Sanna-Mari osallistui PoroCupin Äkäslompolon osakilpailuun.

Kuumassa luokassa hän ylsi 11. sijalle Parkilla. Kuumen sarjan voiton nappasi Eero Päkikilä Esa Törön omistamalla Velemulla ja yleisen sarjan voiton Tommi Kynkäänniemi Laura Kyrönniemen omistamalla Valtalla.

Äkäslompolon osakilpailun jälkeen Sanna-Mari on 16 pisteellään kokonaispisteissä 7. sijalla.

– Pisteitä tässä kerätään, että pääsisi kuninkuusajoihin. Se on vähän erilainen kisa, siellä on ryhmäajon lisäksi myös yksittäisajot, Sanna-Mari kertoo.

Lähisuku matkassa

Sanna-Mari Kynkäänniemi on kisa-reissussa koko perheen voimin. Ympärillä pyörii kolme lasta, joista kaksi, Senni (10) ja Severi (4) ovat omia. Kolmas oma lapsi Eerika (6) on kadonnut hetkellisesti omille seikkailuilleen.

– Tämä tässä on Lydia (9), minun veljentyttöni, Sanna-Mari esittelee tytön, joka hauskuttaa Severiä.

– Lydia voitti eilen junnulähdön,

Sanna-Mari kehaisee, ja Lydia hymyilee tyytyväisenä.

Severi ja Eerika eivät vielä kisaa.

– Eerika kyllä haaveilee, että ehkä jo ensi vuonna. Severi puolestaan sai ensimmäisen kerran ansata oman vasan pihalta ja oli siitä ihan onnessaan.

PoroCup-kilpailuja kiertää lähes koko Sanna-Marin lähisuku: isä, veli perheineen, setä, pitkä rivi serkkuja ja serkkujen lapsia.

– Isä ja veli ajoivat ensin, sitten minäkin aloitin, ja olen ajanut jo yli 20 vuotta. Tämä on kiva harrastus, jossa pääsee pois kotoa ja tapaamaan tuttuja, on mukana tässä yhteisössä. Kotona porot vievät kaiken ajan.

Ken on kaikkein nopein?

Kynkäänniemen perheellä on Äkäslompolossa mukana kaksi omaa poroa. Menestyksekkään kilpaporon valinta on osin taitoa, osin onnenkauppaa.

– Ensin niitä vähän seurailee ja katselee, että mikä voisi olla sopiva. Sitten treinaillaan. Siinä näkee, onko poro juoksija. Nopeus on tietenkin tärkeä ominaisuus, mutta jokaisella ajajalla on lisäksi omia mieltymyksiään.

Jonkin verran lajiin liittyy myös välinevälpäystä. Sanna-Mari esittelee suksia.

– Minulla on tässä luistelusuksia, mutta jotkut käyttävät laskettelusuksia. Se on vähän makuasia, millä opettelee. Ja vaikuttaa siihen painokin. Painoa pitää olla yli 60 kiloa. Siksi junnuilla ja kevyillä kuskeilla on usein laskettelusuksukset.

16 lähtöä päivässä kuulostaa kovalta suorituksesta. Porot ampaisevat melkoista vauhtia liikkeelle ja nopeimmat juoksevat lähes 60 kilometrin tuntivauhtia. Mitä ajatuksia radalla käy mielessä?

– Ei siellä ehdi miettimään yhtään mitään muuta kuin että pitää roikkua, ja on sitä tullut jo parin vuosikymmenen ajan roikuttuakin, Sanna-Mari nauraa.

Jatkoa seuraa

Kun PoroCup oli sunnuntaina paketissa, Äkäslompolon kyläyhdistyksessä oltiin tyytyväisiä. Lippuja myytiin kolmen päivän aikana 2193 kappaletta, ja talkoolaisiakin riitti jokaiselle kisapäivälle, ennakkovalmisteluihin ja purkuun. Järjestelyjen päävastuullisina toimivat Vesa Kaulanen ja Mauri Kuru.

– Ensimmäinen kisapäivä meni vähän harjoitellessa, kun ehti tulla kahden vuoden tauko kisoihin. Lauantaina kaikki toimi jo moitteetta, Vesa kertoo.

Ja itse asiassa kaikki sujui niinkin hyvin, että jo lauantaina Vesa tiesi kertoa, että kisat jatkuvat Äkäslompolossa seuraavina kahtena keväänä.

– Samaan tapaan jatkuu, eli Kilpaporoyhdistys järkkää kampeet paikalle, me hoidamme järjestelyt täällä.